

Χειροτονία Διακόνου στην Ιερά Μητρόπολη Κυδωνίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυδωνίας και Αποκορώνου

Μέσα σε κλίμα βαθιάς συγκινήσεως και πνευματικής χαράς τελέστηκε το Σάββατο 25 Ιουλίου 2026, στον Ιερό Ενοριακό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Περιβολίων, Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, κατά την οποία ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυδωνίας και Αποκορώνου κ. Τίτος τέλεσε την εις Διάκονον χειροτονία του κ. Δημητρίου Μανωλεδάκη.

Προ της χειροτονίας, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε προς τον υποδιάκονο Δημήτριο πατρικό και πνευματικό λόγο, αναφερόμενος στην κλήση της Ιερωσύνης, στην ευθύνη της εκκλησιαστικής διακονίας και στις αρετές που πρέπει να χαρακτηρίζουν τον λειτουργό του Θεού.

«Έφθασε και για εσένα η ώρα του Θεού, να κατασταθείς διάκονος των Μυστηρίων Του», ανέφερε ο Σεβασμιώτατος, υποδεχόμενος με συγκίνηση και αγάπη τον νέο κληρικό στις τάξεις της Ιερωσύνης. Τόνισε ότι η χειροτονία αποτελεί απαρχή μιας νέας ζωής, η οποία έχει ως θεμέλιο τον Σταυρό και ως κορωνίδα την Ανάσταση, και τον προέτρεψε να εμπιστευθεί ολοκληρωτικά τον εαυτό του στη Θεία Χάρη, «ή τὰ ἀσθενῇ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα».

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην πίστη και στην αφοσίωση που επέδειξε ο π. Δημήτριος ακόμη και μέσα στη δοκιμασία της πρόσφατης εκδημίας της μητέρας του. Όταν ο Σεβασμιώτατος του πρότεινε να αναβληθεί η χειροτονία, ώστε να έχει τον αναγκαίο χρόνο να διαχειριστεί το πένθος του, εκείνος απάντησε με σταθερότητα: «Όχι, Σεβασμιώτατε. Προχωρούμε ακάθεκτοι στη χειροτονία μου, την ημερομηνία που έχουμε ήδη ορίσει», φανερώνοντας την πίστη και την εμπιστοσύνη του στο θέλημα του Θεού.

Αναφερόμενος στην αποστολή του Διακόνου, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι ο λειτουργός του Χριστού οφείλει να εξετάζει διαρκώς «τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον» και να διακονεί τους αδελφούς του με συμπάθεια, πόνο και ταπείνωση:

«Καλείσαι να κρατήσεις αμώμητη τη διακονία σου και να μιμηθείς τον Χριστό. Κάθε κίνησή σου να είναι κίνηση ανυπόκριτης αγάπης, που να αναβλύζει από ταπεινή καρδιά».

Παράλληλα, υπενθύμισε ότι η πίστη αποτελεί το θεμέλιο όλων των αρετών και τη στερεή πέτρα επάνω στην οποία οικοδομείται ο πνευματικός αγώνας. Κάλεσε τον νέο Διάκονο να επιδιώκει αδιάλειπτα τον αγιασμό, επικαλούμενος τον αποστολικό λόγο:

«Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον»
(Ἐβρ. 12,14).

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε ακόμη στον αγγελικό χαρακτήρα της διακονικής αποστολής, επισημαίνοντας ότι οι Διάκονοι, με τα λινά οράριά τους, συμβολίζουν τις αγγελικές δυνάμεις, οι οποίες αποστέλλονται ως λειτουργικά πνεύματα σε

διακονία. Το οράριο υπενθυμίζει συγχρόνως την ταπείνωση του Κυρίου, ο Οποίος κατά τον Μυστικό Δείπνο ένιψε και σπόγγισε τους πόδες των Μαθητών Του.

Με λόγους πατρικούς προέτρεψε τον π. Δημήτριο να καλλιεργεί την καθαρότητα της ζωής, τη διαρκή νήψη και την καρποφόρο σιωπή:

«Κράτησε, παιδί μου, στη ζωή σου έντονα τη σιωπή. Θα χρειαστεί ως όπλο στη φαρέτρα της δολιχοδρομίας σου. Η σιωπή του Χριστού κατήσχυνε τον Πιλάτο. Η σιωπή είναι η γλώσσα του μέλλοντος αιώνος».

Τον κάλεσε, επίσης, να εναποθέτει ολόκληρη την ελπίδα του στον Χριστό, στην Υπεραγία Θεοτόκο και στους Αγίους και να μην επιτρέψει ποτέ στην απογοήτευση ή στην απελπισία να κυριεύσουν την καρδιά του. Ακόμη και στις δυσκολίες και στις ενδεχόμενες πτώσεις της πνευματικής πορείας, τον προέτρεψε να θυμάται τον πατερικό λόγο: «Όσakis ἂν πέσης, ἔγειρε καὶ σωθήσῃ».

Θερμή υπήρξε η αναφορά του Σεβασμιωτάτου στον πνευματικό πατέρα του νέου Διακόνου, π. Σπυρίδωνα Κουφό, κοντά στον οποίο ο π. Δημήτριος διδάχθηκε επί σειρά ετών την πνευματική ζωή, καθώς και το ιερατικό ήθος και ύφος. Ευχαριστώντας τον για την πολυετή προσφορά του στην Εκκλησία και για τα πολυάριθμα πνευματικά του τέκνα, σημείωσε:

«Σήμερα ένας δικός σου βλαστός της πνευματικής σου αμπέλου εισέρχεται στις τάξεις της Ιερωσύνης. Ένα παιδί μέσα από τα αμέτρητα παιδιά σου, που δέχονται την αγάπη σου, αφιερώνεται στην Εκκλησία».

Ολοκληρώνοντας τον χειροτονητήριο λόγο του, ο Σεβασμιώτατος υποδέχθηκε με πατρική αγάπη τον νέο Διάκονο στις τάξεις του Ιερού Κλήρου της Ιεράς Μητροπόλεως Κυδωνίας και Αποκορώνου, απευθύνοντάς του την ευχή:

«Είσελθε, αγαπητό μου παιδί, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Ἡ Θεία Χάρις, “ἢ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα”, σε αναμένει».

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο νεοχειροτονηθείς Διάκονος π. Δημήτριος Μανωλεδάκης εξέφρασε τη βαθιά ευγνωμοσύνη του προς τον Θεό για τη μεγάλη δωρεά της Ιερωσύνης και μίλησε με συγκίνηση για την ευθύνη και την ιερή

αποστολή που του ανατέθηκε:

«Η φιλανθρωπία του Θεού με αξίωσε να βρεθώ μπροστά στο Ιερό Θυσιαστήριο και ενώπιόν σας και έλαβα τον πρώτο βαθμό της Ιερωσύνης εκ των τιμών χειρών σας. Δεν θεωρώ σωστό να μιλήσω εγώ για το μεγαλείο και τη σπουδαιότητα της Ιερωσύνης. Έχουν μιλήσει οι Άγιοι Πατέρες. Η ψυχή και ο νους μου συνταράσσονται αυτές τις φοβερές ώρες για την ευθύνη και την αγία αποστολή που μου ανατέθηκε σήμερα».

Επικαλέστηκε τις πρεσβείες της Υπεραγίας Θεοτόκου, του Αγίου Δημητρίου, των Αγίων Νεομαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης και του Αγίου Εφραίμ της Νέας Μάκρης, ευχόμενος ο Θεός να τον αξιώσει «να αναπαύσει Θεό και ανθρώπους και να εργαστεί στον αμπελώνα Του».

Απευθυνόμενος στον Σεβασμιώτατο, τον ευχαρίστησε από καρδιάς για την πατρική αγάπη και την εμπιστοσύνη του και ευχήθηκε ο Θεός να του χαρίζει μακροημέρευση και κατ' άμφω υγεία, ώστε να συνεχίζει να ωφελεί την τοπική Εκκλησία και να διδάσκει το θέλημα του Θεού.

Με ιδιαίτερη συγκίνηση ευχαρίστησε τον πνευματικό του πατέρα, π. Σπυρίδωνα Κουφό, για την απεριόριστη αγάπη, τη στήριξη και την καθοδήγησή του, καθώς και την πρεσβυτέρα Μαρία, η οποία περιβάλλει με μητρική αγάπη τον ίδιο, τη σύζυγό του Στεφανία και τη μικρή τους κόρη Ευτυχία. Μνημόνευσε, επίσης, τον αείμνηστο Γέροντα Ευμένιο Λαμπάκη, Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Προφήτου Ηλίου Ρουστίκων Ρεθύμνης.

Ευχαρίστησε θερμά τη σύζυγό του Στεφανία, η οποία στέκεται σταθερά στο πλευρό του και τον ενθαρρύνει στην απόφασή του να διακονήσει την Εκκλησία του Χριστού, ενώ μαζί πορεύονται ενωμένοι και ανατρέφουν την κόρη τους Ευτυχία.

Ο π. Δημήτριος αναφέρθηκε ακόμη με ευγνωμοσύνη στον μακαριστό π. Μάρκο, εφημέριο του Ιερού Ναού Αγίου Νεκταρίου, στον αείμνηστο π. Κωνσταντίνο Μουντάκη, εφημέριο του χωριού Βουλγάρω Κισάμου, στον π. Εμμανουήλ Μπαργωτάκη, εφημέριο του Ιερού Ναού Αγίου Σπυρίδωνος Καστελίου, στον μακαριστό π. Δημήτριο Κοκολινάκη και στον π. Μιχαήλ Μπακατσάκη, οι οποίοι στήριξαν και καθοδήγησαν πνευματικά τον ίδιο και την οικογένειά του.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες απηύθυνε στον Αρχιμανδρίτη π. Χριστόδουλο Καραγιάννη, ο οποίος ταξίδεψε από την Έδεσσα για να παραστεί στη χειροτονία, καθώς και στον π. Νικόδημο από τη Νέα Σκήτη του Αγίου Όρους και τη συνοδεία του. Τέλος,

ευχαρίστησε όλους τους κληρικούς, τους συγγενείς, τους φίλους και τους πιστούς που παρέστησαν και συμπροσευχήθηκαν κατά τη μεγάλη αυτή ημέρα της ζωής του.

Η χειροτονία του π. Δημητρίου αποτέλεσε ιδιαίτερη ευλογία για την Ενορία των Περιβολίων και για ολόκληρη την τοπική Εκκλησία. Κλήρος και λαός ευχήθηκαν στον νέο Διάκονο να έχει καλλίκαρπη, ευλογημένη και θεοφιλή διακονία, με πιστότητα στο θέλημα του Θεού, αγάπη προς τον άνθρωπο και αφοσίωση στην Αγία Του Εκκλησία.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

